

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

28 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență :

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocații Chisnencu Alexandru și Dănoi Ion în numele inculpatului Scutaru Adrian, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 mai 2019, în cauza penală privindu-l pe

Scutaru Adrian Xxxxx, născut la xxxxxx, originar și domiciliat în s. xxxx, r-nul xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 02.03.2015 - 27.12.2018 (prima instanță);
2. 14.01.2019 - 29.05.2019 (instanța de apel);
3. 18.07.2019 – 28.11.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 27 decembrie 2018, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Scutaru Adrian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 151 alin. (1) Cod penal, la 3 ani 6 luni închisoare;
- art. 287 alin. (3) Cod penal, la 1 an închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial de pedepse pentru concurs de infracțiuni, lui Scutaru Adrian i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei stabilite lui Scutaru Adrian pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Albot Marian, în privința căruia în prezent hotărârile judecătorești nu se contestă cu recurs ordinar.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Scutaru Adrian, în noaptea spre 15.10.2013 pe la ora 01:30, acționând printr-o înțelegere prealabilă cu Albot Marian, ambii locuitori a satului xxxxx, xxxx, aflându-se într-un loc public, pe una din străzile localității menționate, încalcând grosolan ordinea publică, ce înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire

în societate, de inviolabilitatea persoanei, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, printr-un cinism și obrăznicie deosebită, fără careva temeii, i-a aplicat lui Lungu Ion câteva lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, iar când Albot Marian s-a îndepărtat de ei, cu un cuțit ce-l purta asupra sa ca obiect adaptat pentru vătămarea integrității corporale, i-a aplicat lui Lungu Ion nu mai puțin de zece lovituri în regiunea cutiei toracice, capului, abdomenului și membrilor superioare, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 337 D din 18.11.2013, leziuni corporale grave periculoase pentru viață și sănătate.

Prima instanță a încadrat aceste acțiuni ale inculpatului Scutaru Adrian în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, cu calificativele: huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiunile care, prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșită de două persoane, cu aplicarea unui obiect pentru vătămarea integrității corporale.

Totodată, prima instanță a constatat că Scutaru Adrian la data de 15 octombrie 2013, pe la ora 01:30, aflându-se pe una din străzile din s. xxxx, xxxx, în timpul comiterii acțiunilor huliganice în privința lui Lungu Ion, locuitor al s. xxxx xxx, raionul Rîșcani, cu scopul cauzării leziunilor corporale grave, fără careva temeii, după ce i-a aplicat câteva lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cu ajutorul unui cuțit pe care-l avea la sine, i-a mai aplicat acestuia nu mai puțin de zece lovituri în regiunea cutiei toracice, capului, abdomenului și membrilor superioare, cauzându-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 337 D din 18.11.2013, leziuni corporale grave periculoase pentru viață, sub formă de multiple plăgi tăiat-înțepate a cutiei toracice cu penetrare în cavitatea pleurală și complicate în hemotoroace și pneumotoroace și un șoc hemoragic, multiple plăgi tăiate ale capului în regiunea occipitală, cutiei toracice, a peretelui abdominal și membrilor superioare.

Prima instanță a încadrat aceste acțiuni ale inculpatului Scutaru Adrian în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, cu calificativele: vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către:

2.1. Procurorul, care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Scutaru Adrian în baza art. 151 alin. (1) Cod penal să-i fie aplicată o pedeapsă de 6 ani 8 luni închisoare, iar în baza art. 287 alin. (3) Cod penal o pedeapsă de 4 ani 8 luni închisoare. În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial a pedepselor aplicate, lui Scutaru Adrian să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, procurorul a solicitat casarea parțială a sentinței în partea pedepsei aplicate în privința lui Albot Marian.

În argumentarea apelului, procurorul a invocat că:

- prima instanță a stabilit prin sentință pedeapsă prea blândă, care nu corespunde criteriilor de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, iar argumentele primei instanțe nu corespund în totalitate circumstanțelor de fapt constatate;

- pedeapsa stabilită este vădit neproportională faptelor comise de inculpați și urmărilor grave survenite;

- aplicarea unei pedepse cu închisoarea, cu suspendarea condiționată a executării acesteia este prea blândă și nu va avea efect asupra corectării și reeducării inculpaților.

2.2. Avocatul Botnarenco Dorin în numele inculpatului Albot Marian, care a solicitat casarea sentinței în privința acestuia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal în privința lui Albot Marian să fie încetat în temeiul art. 2 din Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, motivând că instanța nu s-a expus asupra cererii inculpatului Albot Marian de a aplica în privința sa a prevederilor legii privind amnistia.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 mai 2019, apelurile declarate au fost admise, casată sentința primei instanțe, inclusiv din oficiu, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în privința lui Albot Marian a fost încetat procesul penal conform art. 2 din Legea nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, iar lui Scutaru Adrian considerat condamnat în baza art. 151 alin. (1), 287 alin. (3) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa, ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, în baza:

- art. 151 alin. (1) Cod penal, de 5 ani închisoare;

- art. 287 alin. (3) Cod penal, de 3 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Scutaru Adrian i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, dintre care patru ani cu executare reală, iar executarea pedepsei rămase de 2 ani închisoare a fost suspendată condiționat conform art. 90¹ alin. (1) Cod penal.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că în privința inculpatului Albot Marian se întrunesc condițiile din Legea nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia și urmează a fi încetat procesul penal în privința acestuia.

Totodată, cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului Scutaru Adrian de către prima instanță, instanța de apel a reținut că deși prima instanță corect i-a reținut și just i-a calificat acțiunile criminale, totuși deliberând asupra cuantumului și categoriei ei, nu a reușit să o individualizeze în măsura în care să o facă a fi una proporțională faptelor comise cu un efect preventiv convingător, pe măsură să evite recidivarea inculpatului, chiar și în situația în care acesta și-a recunoscut vinovăția, acceptând judecarea cauzei într-o procedură restrânsă, fapt pentru care împărtășind opinia părții acuzării, va dispune înăsprirea ei, prin stabilirea pedepsei închisorii.

Mai mult, instanța de apel având în considerare gravitatea infracțiunilor săvârșite de acesta, prin care s-a atentat la valorile primordiale protejate de art. 2 CEDO, Constituția Republicii Moldova și legea penală, cum ar fi viața, sănătatea și integritatea fizică a persoanei, a atestat că se creează incertitudinea asupra modului în care ar putea fi restabilită echitatea socială, precum și încrederea publicului în special și a victimei Lungu Ion, în particular în supremația legii și actului de justiție, în situația în care inculpatul își va executa condiționat pedeapsa penală.

În acest sens, instanța de apel a stabilit că pedeapsa stabilită de prima instanță este una prea blândă în raport cu gravitatea faptelor comise și a indicat că la înăsprirea acesteia ține cont de prevederile art. 61 Cod penal, ce se referă la scopul pedepsei penale în restabilirea echității sociale prin crearea la partea vătămată a încrederii, că drepturile și garanțiile ce îi sunt ocrotite de legea penală, i-au fost respectate și asigurate într-un proces penal public, echitabil și contradictoriu, bucurându-se de protecția acordată de către organele statale prin condamnarea făptuitorului, iar ca urmare primind și o satisfacție morală de la faptul, că acțiunile ilicite a făptuitorului au fost contracarate, dar nu tolerate într-o societate democratică.

De asemenea, instanța de apel a indicat că ține cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, și anume gravitatea faptelor comise, pentru care legiuitorul a prevăzut în exclusivitate pedeapsa închisorii, rolul activ al inculpatului în comiterea lor, precum și intenția directă cu care a acționat la producerea vătămarilor corporale prin aplicarea multiplelor lovituri cu cuțitul (nu mai puțin de zece), în rezultatul căror victima Lungu Ion a fost supusă unui impact psihoemoțional puternic, fiind spitalizată și necesitând în continuare tratament medical, comportamentul agresiv și obraznic manifestat de Scutaru Adrian în societate, cu întrebuițarea băuturilor alcoolice, fapt confirmat prin caracteristica eliberată de la locul de trai (f.d. 145, vol. I), fiind diagnosticat cu tulburări emoțional volitive și de gândire cu lipsa spiritului critic, ce rezultă din extrasele medicale anexate la materialele cauzei (f.d. 140-142, vol. I).

Prin urmare, instanța de apel a considerat necesar de a exclude aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și de aplica în privința inculpatului Scutaru Adrian

prevederile art. 90¹ Cod penal, stabilindu-i pedeapsa închisorii cu executare, o parte din care va fi executată real, iar termenul rămas cu suspendare condiționată, ținând cont de vârsta la care se afla la data comiterii faptei, deși atingând majoratul era sub cea de 21 ani, fiind pentru prima data atras la răspunderea penală și ținându-se cont de lipsa pretențiilor de ordin material din partea victimei, fiindu-i astfel acordată posibilitatea ca în perioada executării pedepsei, să dea dovadă de corectare, căință sinceră și conștientizarea faptelor comise, pentru evitarea lor în continuare, or prin stabilirea acestei forme de pedeapsă va fi asigurat scopul legii penale cât și principiul umanismului stabilit de art. 4 Cod penal.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar decătore:

4.1. Avocatul Chisnencu Alexandru în numele inculpatului Scutaru Adrian, care indică temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea ce ține de încadrarea și aplicarea pedepsei în baza art. 287 Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în procedura simplificată, în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, în cazul în care eroare judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs ordinar.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- s-a stabilit cu certitudine că urmărirea penală și cercetarea judecătorească a fost efectuată sub aspect unilateral, ce nu a dus la examinarea detaliată, multilaterală și obiectivă a cauzei, ce a dus la condamnarea ilegală a lui Scutaru Adrian în baza art. 287 alin. (3) Cod penal;

- prin hotărârea „De modificare și completare a Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 19 iunie 2006 ..Cu privire la practica judiciară. în cauzele penale despre huliganism”, nr. 6 din 15.05.2017. Buletinul Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova 2017 nr. 6, pag. 9. Plenul Curții Supreme de Justiție a RM a hotărât, că Punctul 10 va avea următorul cuprins: *..Instanțele de judecată vor ține seama că: ...4) Omorul intenționat sau vătămarea intenționată gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății poate să reprezinte violența, care este aplicată tocmai în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice, în acest caz, calificarea trebuie făcută, în temeiul art. 145, 151 sau 152 CP și art. 354 „Huliganismul nu prea grav” din Codul contravențional. În cazuri de acest gen, nu este admisibilă aplicarea răspunderii, în baza art. 145, 151 sau 152 și art. 287 CP. Or, principiul de neadmitere a sancționării duble a aceleiași fapte interzice tragerea de două ori la răspundere penală pentru aceeași faptă, în cazurile de acest gen,*

violența este cea, pe care o desemnăm prin sintagma „aceeași faptă”; 5) *Doar în cazul în care infracțiunea de huliganism este urmată de infracțiunea de omor intenționat ori de vătămarea intenționată gravă sau medie a integrității corporale ori a sănătății, cele săvârșite se vor încadra în baza concursului real de infracțiuni, iar calificarea se va face conform art. 287 și art. 145. 151 sau 152 Cod penal... ”;*

- în cadrul urmăririi penale și în ședința de judecată, s-a stabilit cu certitudine, că acțiunile inculpatului Scutaru Adrian au constituit un tot întreg, ce nu poate fi separat sau divizat distinct în huliganism și acțiuni de vătămare a integrității corporale, fiindcă acțiunile s-au produs simultan (concomitent), fără diferențierea lor în timp - zarva inițială creată de către partea vătămată, exprimarea prin cuvinte necenzurate în adresa condamnatului, îmbulzeala și bătaia urmată imediat din relații de ostilitate deja apărute anume în rezultatul acțiunilor menționate ale părții vătămate, și astfel în speță acțiunile inculpatului Scutaru Adrian nu pot fi calificate și în baza art. 287 Cod penal, dar doar în baza art. 151 Cod penal;

- probele administrate demonstrează că Scutaru Adrian nu a săvârșit fapta prejudiciabilă – huliganismul;

- inculpatul Scutaru Adrian până la începerea cercetării judecătorești în cadrul examinării cauzei în ordine de apel, nu a recunoscut ca fiind incriminată ilegal, comiterea infracțiunii imputate – huliganismul, dar a recunoscut doar comiterea infracțiunii de vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, și împreună cu apărătorul, verbal, a solicitat examinarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță în procedura simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, cu aplicarea unei pedepse și suspendarea condiționată a executării acesteia în temeiul art. 90 Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, care se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale;

- era obligatoriu, având în vedere rolul dirigiuitor al instanței de judecată ca instanța de apel să intervină și să nu permită lezarea drepturilor legale ale inculpatului la apărare, cu aplicarea normelor procedurale și materiale de drept indicate supra, chestiune ce nu a avut loc, prin ce s-a încălcat în acest sens practica stabilită a Curții Europene a Drepturilor Omului - cauzei Kzekala vs Portugalia, Guveia vs Turcia, care nemijlocit se referă la noțiunea de apărare efectivă și obligativitatea imperativă de intervenire a instanței judecătorești întru exercitarea unei apărări efective pentru inculpat (condamnat) în cadrul examinării cauzei.

4.2. La 10 august 2019, avocatul Chisnencu Alexandru în numele inculpatului Scutaru Adrian a depus o cerere, intitulată ca supliment la recurs, prin care solicită a se ține cont că în prezent inculpatul Scutaru Adrian se află la evidența medicului psihiatru și starea acestuia s-a înrăutățit după ce a fost deținut în penitenciar, motiv din care solicită dispunerea efectuării unei expertize psihiatrice staționare conform

art. 142-152 Cod de procedură penală, întru determinarea gradului de discernământ a acestuia, pentru eventuală aplicare în privința acestuia a prevederilor art. 22-23 Cod penal și a măsurilor de constrângere cu caracter medical.

4.3. Avocatul Dănoi Ion în numele inculpatului Scutaru Adrian, care fără a indica vreun temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța de apel a individualizat greșit pedeapsa aplicată lui Scutaru Adrian, în raport cu circumstanțele cauzei, precum și ținând cont de faptul examinării cauzei penale în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, Scutaru Adrian și-a recunoscut pe deplin vinovăția, s-a căit sincer în cele comise, a colaborat cu organul de urmărire penală, a reparat integral prejudiciul material și moral părții vătămate, fapt confirmat de partea vătămată în ședința de judecată, pentru prima dată este în conflict cu legea penală, lipsa circumstanțelor agravante, prezența circumstanței atenuante, prevăzute de art. 76 alin. (1) lit. b) Cod penal, și anume că a săvârșit fapta când a atins vârsta de 18 ani dar nu a împlinit 21 ani.

5. La recursurile ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul care pledează pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, și menționează că rejudecând cauza, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei, și corect a încadrat acțiunile făptuitorului, iar motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate și probelor administrare pe caz.

Mai mult, indică că soluția instanței de apel referitor la pedeapsă a fost reținută în strictă conformitate cu prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal.

Astfel, consideră că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite inculpatului, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, iar în final stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

6. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună

rejudicarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conducându-se de dispozițiile din art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Potrivit prevederilor art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

Astfel, se notează că dispozitivul și noua hotărâre adoptată de instanța de apel în condițiile prevăzute de art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, trebuie să respecte rigorile de conținut prevăzute pentru prima instanță, în dependență de tipul hotărârii adoptate, de condamnare, încetare sau achitare, stipulate la art. 389-396 Cod de procedură penală.

Coraportând decizia instanței de apel, la rigorile enumerate supra, se atestă că instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de aceste cerințe și a comis următoarele erori de drept.

În speță, Colegiul penal lărgit atestă că avocatul Chisnencu Alexandru în numele inculpatului Scutaru Adrian, în recursul declarat invocă ca temeiuri de recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectele că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”*. Totodată, avocatul Dănoi Ion în numele inculpatului Scutaru Adrian, nu a indicat cert care temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală este incident în prezenta

cauză, însă a criticat soluția instanței de apel privind pedeapsa stabilită inculpatului Scutaru Adrian.

În urma verificării materialelor cauzei sub aspectele invocate, precum și din oficiu conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit relevă că în speță s-a confirmat temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că dispozitivul hotărârii atacate este expus neclar.

În acest sens, Colegiul penal lărgit indică că potrivit prevederilor art. 90¹ alin. (1) Cod penal, „*În cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, **indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune** sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă*”.

Mai mult, se relevă că conform prevederilor art. 395 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, „*În dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate [...] durata termenului de probă în cazul condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei [...]*”.

Astfel, analizând decizia instanței de apel (f.d. 92-96, vol. IV), Colegiul penal lărgit atestă că în partea descriptivă a acesteia, instanța de apel a motivat soluția de aplicare în privința inculpatului Scutaru Adrian a prevederilor art. 90¹ Cod penal, de condamnare cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoarea, însă în partea dispozitivă a deciziei instanței de apel (f.d. 96, vol IV), contrar prevederilor enunțate supra, **nu a indicat perioada de probațiune**, fiind menționat doar termenul de 4 ani închisoare cu executare reală.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchide că în speță este incident temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că dispozitivul este expus neclar, eroare ce nu poate fi corectată de instanța de recurs ordinar.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit respinge ca inadmisibile argumentele avocatului Chisnencu Alexandru în numele inculpatului Scutaru Adrian, ce țin de încadrarea juridică a faptei, din considerentul că prezenta cauză penală în prima instanță a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, or inculpatul Scutaru Adrian în prezența apărătorului și-a recunoscut vinovăția în comiterea faptei imputate, fiind de acord cu încadrarea juridică a acesteia, prin urmare de către acesta sau apărătorul său, putea fi contestată sentința doar în partea individualizării pedepsei aplicate.

Mai mult, se atestă că sentința primei instanțe a fost contestată cu apel doar de către procuror în partea pedepsei stabilite și de către avocatul Botnarencu Dorin în numele inculpatului Albot Marian, fără a fi contestată de către inculpatul Scutaru Adrian sau apărătorul său, iar de către inculpatul Scutaru Adrian în ședința instanței de apel s-a solicitat respingerea apelului declarat de procuror, cu menținerea fără modificări a sentinței primei instanțe (f.d. 82 verso, 84 verso, vol. IV).

Astfel, având în vedere și prevederile art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, care stipulează că: *„Nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate în art.401 nu au folosit calea apelului ori au retras apelul, dacă legea prevede această cale de atac. **Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația.**”*, și că soluția primei instanțe în privința inculpatului Scutaru Adrian a fost modificată doar în partea pedepsei și modului de executare a acesteia, în prezent inculpatul Scutaru Adrian sau apărătorii în numele său aveau dreptul să conteste decizia instanței doar pe chestiuni procedurale sau în latura pedepsei stabilite și înăsprite de instanța de apel, în rest, orice critici ce țin de vinovăția inculpatului sau încadrarea juridică a faptei acestuia, sunt din start inadmisibile.

Cu referire la argumentele recurentului Dănoi Ion în numele inculpatului Scutaru Adrian, prin care acesta își manifestă dezacordul cu individualizarea și modul de executare a pedepsei stabilite inculpatului Scutaru Adrian, Colegiul penal lărgit conchide că sunt neîntemeiate, or instanța de apel în decizia sa (f.d. 94-95, vol. VI), s-a expus argumentat și detaliat în privința pedepsei stabilite inculpatului Scutaru Adrian, individualizând-o corect, luând în considerare și circumstanțele invocate de recurent, reflectate și în pct. 4.3. a prezentei decizii, din care considerent, motivarea instanței de apel pe aceste aspecte, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, ce ține de cererea avocatului Chisnencu Alexandru în numele inculpatului Scutaru Adrian, privind efectuarea unei expertize psihiatrice staționare în instanța de recurs, întru determinarea gradului de discernământ al inculpatului, se notează că din materialele cauzei penale, rezultă că la faza de urmărire penală în privința inculpatului Scutaru Adrian a fost dispusă efectuarea expertizei psihiatrice

ambulatorie (f.d. 181-182, vol. I), acesta fiind recunoscut responsabil, în timpul săvârșirii infracțiunilor.

În consecință, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a adoptat prezenta decizie fără a respecta pe deplin în conținutul acesteia prevederile legale enunțate supra, dispozitivul acesteia fiind expus neclar, și astfel recursurile declarate urmează a fi admise, din alte motive, iar decizia instanței de apel casată în partea neaplicării perioadei de probațiune la aplicarea art. 90¹ Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de instanța de apel.

7. Astfel, la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu și de practica relevantă a CtEDO, în cadrul unui proces de judecată contradictoriu, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 415-417 Cod de procedură penală.

8. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de către avocații Chisnencu Alexandru și Dănoi Ion în numele inculpatului Scutaru Adrian, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 mai 2019, în cauza penală privindu-l pe **Scutaru Adrian Xxxxx** în partea neaplicării perioadei de probațiune la aplicarea art. 90¹ Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată în partea dispusă rejudecării, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **24 decembrie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor